

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, în cauza penală în privința inculpatului,

Sîrbu Igor XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.03.2017 – 26.09.2019

instanța de apel: 21.10.2019 – 09.07.2020

instanța de recurs ordinar: 26.08.2020 – 29.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 septembrie 2019, Sîrbu Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500 (două mii cinci sute) unități convenționale (în redacția Legii 985-XV din 18.04.2002), ceea ce constituie 50000 (cincizeci mii) lei.

A fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind dispunerea confiscării în contul statului de la inculpatul Sîrbu Igor a contravalorii sumei de 12243,85 lei în baza prevederilor art.106 alin. (2) lit. b) Cod penal.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Sîrbu Igor, deținând funcția de inspector inferior, șofer al Batalionului de reacționare operativă al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău al IGP al MAI, în grad special - plutonier de poliție, în luna iunie 2016, acționând cu intenție directă, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul întreprinderii de Stat CRIS „Registru”, aflându-se în mun. Chișinău, în preajma magazinului „Nr. 1” de pe bd. Dacia, personal a pretins și a primit pentru sine și pentru o altă persoană, de la Catana Oleg, mijloace bănești în

sumă de 500 dolari SUA (care conform cursului de schimb valutar oficial al BNM, pentru perioada respectivă, constituie echivalentul sumei de 11 143,85 lei) și 1100 lei, pentru ai face în exercitarea funcției sale, să influențeze decizia membrilor comisiei de examinare din cadrul Secției Calificare a Conducătorilor Auto a Centrului Resurselor Informaționale de Stat „REGISTRU”, pentru susținerea examenelor teoretic și practic de către Catana Oleg, în vederea obținerii permisului de conducere la categoria „C”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Sîrbu Igor a săvârșit traficul de influență, adică pretinderea și primirea personal de bani pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, infracțiune prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Cazacov Elena, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței și pronunțarea în privința lui Sîrbu Igor a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, conform prevederilor art. 65 alin. (3) Cod penal, a-l priva pe Sîrbu Igor de dreptul de a exercita funcții publice și de demnitate publică, în sensul prevăzut la art. 123 alin.(2) și (3) din Codul penal, pe un termen de 2 ani. A confisca în contul statului de la inculpatul Sîrbu Igor, conform art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, contravaloarea sumei de 12.243,85 lei, ca bani rezultați din infracțiune.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- instanța de judecată la aplicarea pedepsei penale inculpatului Sîrbu Igor nu a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă a fost săvârșită de către aceasta fiind persoană publică, fiind încadrat în activitatea sa, în timpul exercitării activității sale de serviciu, precum și de scopul pedepsei penale;

- este inadmisibil a tolera astfel de fapte și la aplicarea pedepsei inculpatului urmează de luat în considerație și faptul că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, prin descurajarea pe viitor de comitere a unor asemenea fapte. Astfel instanța de judecată urmează să aplice o pedeapsă care ar avea drept efect abținerea de la comiterea unor asemenea infracțiuni și de către alte persoane;

- este necesar de aplicat față de Sîrbu Igor și pedeapsa complementară, potrivit prevederilor art. 65 alin. (3) Cod penal, privarea acestuia de dreptul de a exercita funcții publice în sensul prevăzut la art. 123 alin.(2) și (3) din Codul penal, care va extinde și efectele sancționării inculpatului pe o perioadă mai extinsă, ceea ce îi va determina revizuirea comportamentului și integrarea socială, cu renunțarea la săvârșirea infracțiunilor;

- sentința primei instanțe este nefondată și sub aspectul respingerii solicitării acuzatorului de stat cu privire la dispunerea confiscării, potrivit prevederilor art. 106 alin.(2) lit. b) Cod pena;

- deși s-a constatat cu certitudine, că suma bănească de 500 dolari și 1000 lei (echivalentul a 12243,85 lei), a fost restituită de către inculpatul Sîrbu Igor către declarantul Catana Oleg, însă nu a fost luat în considerație faptul, că până a fi restituiți declarantului, inculpatul Sîrbu Igor a deținut acești bani și a avut posibilitatea de a dispune de ei după propria dorință, bani care erau rezultați din infracțiune;

- faptul, că inculpatul Sîrbu Igor a restituit banii rezultați din infracțiune declarantului, a constituit posibilitatea acestuia de a dispune de aceste mijloace bănești după propria dorință și nu poate fi un impediment la confiscarea contravalorii acestora, Ori, potrivit prevederilor art. 106 alin. (1), (2) lit. b) Cod penal se supun confiscării speciale bunurile rezultate din infracțiuni sau contravaloarea acestora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Cazacov Elena și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Sîrbu Igor și acțiunile acestuia se încadrează în baza art. 326 alin.(1) Cod penal, traficul de influență, adică pretinderea și primirea personal de bani pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale.

Instanța de apel a reținut că, în calitate de probă directă ce demonstrează vinovăția inculpatului Sîrbu Igor, este plângerea lui Catana Oleg conform căreia se solicită atragerea la răspundere a lui Sîrbu Igor care în luna iunie 2016, încredințându-l că cunoaște persoane influente din cadrul SCCA a CRIS „REGISTRU”, a pretins și a primit de la acesta 500 dolari SUA și 1100 de lei, pentru a determina decizia membrilor comisiei de examinare din cadrul SCCA a CRIS „REGISTRU” pentru obținerea permisului de conducere de categoria „C”.

Instanța de apel a constatat că, argumentele inculpatului Sîrbu Igor expuse în cadrul examinării cauzei, cum că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv declarațiile

martorului pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, confirmă pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestuia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea penală.

Instanța de apel a apreciat critic, declarațiile inculpatului Sîrbu Igor date în cadrul audierii sale în ședința de judecată a instanței de fond precum că vina o recunoaște pentru faptul că l-a mințit pe Catana Oleg și nu i-a restituit banii la timp, dar nu pentru aceea ce este învinuit, deoarece acestea sunt făcute în vederea evitării de a fi atrasă la răspundere penală, fapt care reiese și din declarațiile martorului și a materialelor anexate la dosar.

Instanța de apel a reținut că, conform procesului verbal de confruntare din 06.01.2017 bănuitul Sîrbu Igor a declarat: având nevoie de bani și profitând de ocazia că Catana Oleg, în luna iunie 2016, s-a adresat cu rugămintea de al ajuta la susținerea examenelor auto la CRIS „Registru”, în vederea obținerii permisului de conducere la categoria „C”, a luat de la Catana Oleg suma de 500 dolari SUA și 1000 lei, asigurându-l că în aproximativ o lună de zile îl va anunța despre data examenelor. Tot odată, considerând că în perioada respectivă va face rost de suma însușită și-i va restitui, motivând că nu s-a primit. La întrebarea: Ce acțiuni era necesare să întreprindă Sîrbu Igor pentru suma încasată și ce acțiuni era necesar să întreprindă Catana Oleg? Martorul Catana Oleg a declarat: Sîrbu Oleg l-a asigurat că banii vor fi transmiși altei persoane care v-a asigura înregistrarea la CRIS „Registru”, asistența în procesul de examinare și susținerea examenelor auto, care va asigura primirea permisului de conducere. Bănuitul Sîrbu Igor a declarat: pentru banii încasați, l-a asigurat pe Catana Oleg că, contra sumei respective de 500 dolari SUA și 1000 de lei, îl va ajuta la susținerea examenelor auto (f.d.79-81).

De asemenea potrivit procesului-verbal din 19.12.2016 privind consemnarea măsurilor speciale de investigații: interceptarea de convorbiri și imagini a întâlnirii între Catan Oleg și Sîrbu Igor din 13.12.2016 și (stenograma convorbirilor), în cadrul căruia sunt expuse rezultatele examinării și stenografierii înregistrărilor convorbirilor și imaginile întâlnirii între Catan Oleg și Sîrbu Igor din 13.12.2016, fixate pe suportul 10 electronic de tip CD-R de model „Artex”, cu număr de inventar a D.G.A.O. a CNA 1900 (copie 1900/1), fișierul electronic: „2016-12-13 12-55-16_T.avi”, unde se dovedește pretinderea și primirea sumei de 500 dolari SUA și 1100 lei, pentru a fi transmiși unei persoane terțe, care va influența decizia persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul ÎS CRIS „Registru” și susținerea examenelor auto de către Catana Oleg (f.d.47-48, 49-51).

Totodată, martorul a depus declarații cu privire la constatarea faptei

prejudiciabile și identificarea făptuitorului, și nu au fost stabilite careva împrejurări pentru a da apreciere critică depozițiilor martorului, odată ce nu a fost dovedită existența a careva relații ostile între inculpat și martor.

Instanța de apel a reiterat că, la caz partea acuzării a prezentat probe pertinente, utile și concludente care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Sîrbu Igor în comiterea faptei prejudiciabile imputate.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75, Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă amendă, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii care se califică ca fiind una mai puțin gravă, săvârșită cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor atenuante precum și a celor agravante în privința lui Sîrbu Igor de personalitatea inculpatului care este anterior nu a fost condamnat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel a considerat că solicitarea acuzării cu privire la aplicarea în privința lui Sîrbu Igor a pedepse complimentare, ținând cont de gravitatea faptei comise de inculpat, precum și de faptul că inculpatul nu a

recunoscut vina, urmează a fi respinsă ca nefondată. Astfel instanța de fond corect a conchis asupra lipsei de necesitate de a stabili pedeapsa complementară în formă de privarea de dreptul de a ocupa careva funcții sau de a exercita careva activitate în privința inculpatului Sîrbu Igor prevăzută de art.65 alin.(3) Cod penal, deoarece acesta a comis infracțiunea imputată fără a folosi funcția de inspector inferior, șofer al Batalionului de reacționare operativă al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău al IGP al MAI, în grad special - plutonier de poliție sau în urma practicării anumitor activități.

Instanța de apel a considerat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Sîrbu Igor, pedeapsa aplicată, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

De asemenea instanța de apel nu a admis solicitările procurorului privind dispunerea confiscării în contul statului de la inculpatul Sîrbu Igor a contratorii sumei de 12 243,85 lei în baza prevederilor art.106 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reiterat că, cum rezultă din lucrările dosarului și sa stabilit în cadrul examinării cauzei atât în instanța de fond cât și de apel suma bănească confiscarea căreia se solicită de către procuror a fost restituită declarantului Catana Oleg, prin urmare această sumă nu se află în posesia și administrarea inculpatului Sîrbu Igor, ultimul la momentul actual nu deține bunuri, valori valutare sau alte mijloace bănești rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea bunurilor infracționale. Prin urmare solicitarea procurorului corect a fost respinsă.

Instanța de apel a constatat că, în temeiul art. 162 Cod de procedură penală, instanța de fond corect a dispus asupra corpurilor delictu Suportul electronic de tip CD-R de model „Artex”, cu număr de inventar a DGAO a CNA 1900/1, ce atestă convorbirile și imaginile întâlnirii între Catana Oleg și Sîrbu Igor din 13.12.2016 (anexa: pachetul nr. 1), Descifrările convorbirilor telefonice a abonaților SIM: 078191984 și 069330202, prezentate de: compania de telefonie mobilă SA „Orange”, pe suport electronic CD nr.0559/17 și compania de telefonie mobilă SA „Moldcell”, pe suportul electronic 12 CD nr. 381LD - (anexa: pachetul nr. 2) a fi lăsat la păstrare la materialele cauzei penale.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care invocând ca temei de drept *prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod*

de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în partea pedepsei numite inculpatului și în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la confiscarea specială conform art. 106 alin.(2) lit. b) Cod penal și în această parte a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea cererii de recurs ordinar, procurorul invocă:

- atât sentința cât și decizia instanței de apel în cauză sunt nefondate sub pe motivul individualizării greșite a pedepsei aplicate față de inculpatul Sîrbu Igor, prin neaplicarea pedepsei complimentare, potrivit prevederilor art. 65 alin. (3) Cod penal, întru-cât nu corespunde prevederilor art.75 Cod Penal de individualizare a pedepsei, circumstanțelor comiterii infracțiunii și gradului pericolului social;

- prin neaplicarea prevederilor art. 65 alin. (3) Cod penal, de către instanțe au fost greșit apreciate circumstanțele comiterii infracțiunii și în consecință a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, în coraport cu circumstanțele cazului;

- instanțele nu au ținut cont în deplină măsură, de prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal, potrivit cărora „Legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”, precum și de principiile generale de individualizare a pedepsei consfințite la art. 61 alin. (2) Cod Penal, potrivit cărora pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- este necesar de aplicat față de Sîrbu Igor și pedeapsa complimentară, potrivit prevederilor art. 65 alin. (3) Cod penal, cu privarea acestuia de dreptul de a exercita funcții publice în sensul prevăzut la art. 123 alin. (2) și (3) din Codul penal, care va extinde și efectele sancționării inculpatului pe o perioadă mai extinsă, ceea ce îi va determina revizuirea comportamentului și integrarea socială, cu renunțarea la săvârșirea infracțiunilor;

- este greșită soluția instanțelor și sub aspectul respingerii solicitării acuzatorului de stat cu privire la dispunerea confiscării, potrivit prevederilor art. 106 alin.(2) lit. b) Cod penal;

- concluzia instanțelor este una neîntemeiată, or, deși s-a constatat cu certitudine, că suma bănească de 500 dolari și 1000 lei (echivalentul a 12 243,85 lei), a fost restituită de către inculpatul Sîrbu Igor către declarantul Catana Oleg, însă nu a fost luat în considerație faptul că până a fi restituiți, inculpatul Sîrbu Igor a deținut acești bani și a avut posibilitatea de a dispune de ei după propria dorință, bani care erau rezultați din infracțiune;

- bunurile rezultate din infracțiune constituie orice avantaj economic

obținut în urma săvârșirii infracțiunilor penale. Avantajul economic poate consta într-un bun de orice natură, corporal sau incorporat, mobil sau imobil, precum și acte juridice sau documente care atestă un titlu sau un drept asupra unui bun;

- conform practicii internaționale se prevede că țările ar trebui să adopte măsuri pentru a permite autorităților lor competente să blocheze sau sechestreze și să confiscate următoarele produse, fără a aduce atingere drepturilor terților de bună credință: bunurile spălate; veniturile obținute sau instrumentele folosite sau destinate comiterii infracțiunii de spălare de bani sau a infracțiunilor predicat; bunurile ce reprezintă venituri obținute din sau sunt utilizate sau destinate a fi folosite în finanțarea terorismului, a actelor de terorism sau a organizațiilor teroriste; bunurile de valoare corespunzătoare ;

- este inoportună afirmația instanțelor cu privire la faptul că "*suma de bani pretinsă de procuror a fost restituită declarantului Catana Oleg*", or, acuzarea nu solicită a fi supusă confiscării prejudiciul suportat de declarant.

6. Referință asupra recursului ordinar nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reieșind din textul recursului declarat, Colegiul lărgit constată că procurorul critică decizia instanței de apel sub aspectul ne aplicării

prevederilor art. 106 și art. 65 alin.(3) Cod penal în privința inculpatului, indicând drept temei de recurs pct. 6), 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Referitor la alegațiile procurorului privind individualizarea greșită a pedepsei numite inculpatului Sîrbu Igor și neaplicarea pedepsei complementare, Colegiul penal lărgit este solidar celor invocate de către instanțele de fond care au conchis că la caz nu se impune necesitatea de a stabili pedeapsa complementară în formă de privarea de dreptul de a ocupa careva funcții sau de a exercita careva activitate în privința inculpatului Sîrbu Igor prevăzută de art. 65 alin.(3) Cod penal, deoarece inculpatul a comis infracțiunea imputată fără a folosi funcția de inspector inferior, șofer al Batalionului de reacție operativă al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău al IGP al MAI, în grad special – plutonier de poliției.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, precum și prevederilor art. 65 alin.(3) Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile procurorului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința inculpatului Sîrbu Igor.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectul ne aplicării prevederilor art. 106 Cod penal, Colegiul penal lărgit reține că cele invocate de recurent s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Colegiul lărgit ține să menționeze că, potrivit art. 106 alin. (1) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Aliniatul (2) al aceluiași articol prevede că sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;

b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;

c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;

e) deținute contrar dispozițiilor legale;

f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;

g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Astfel, instanța de recurs consideră inconsistentă motivarea instanței de apel precum că, în privința inculpatului în speța dată nu pot fi aplicate prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, referindu-se la faptul că suma bănească confiscarea căreia se solicită a fost restituită declarantului Catana Oleg, prin urmare această sumă nu se află în posesia și administrarea inculpatului Sîrbu Igor.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că, conform materialelor cauzei inculpatul Sîrbu Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, și anume „traficul de influență, adică pretinderea și primirea personal de bani pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale” utilizând în acest scop suma de de 500 dolari SUA (care conform cursului de schimb valutar oficial al BNM, pentru perioada respectivă, constituie echivalentul sumei de 11 143,85 lei) și 1100 lei, pentru a influența decizia membrilor comisiei de examinare din cadrul Secției Calificare a Conducătorilor Auto a Centrului Resurselor Informaționale de Stat „REGISTRU”, pentru susținerea examenelor teoretic și practic de către Catana Oleg, în vederea obținerii permisului de conducere la categoria „C”.

În atare circumstanțe, nu poate fi acceptat argumentul instanței de apel care a fost reținut la respingerea solicitării procurorului de a confisca de la inculpat în contul statului a contravalorii sumei de 12 243, 85 lei, deoarece „...suma bănească confiscarea căreia se solicită de către procuror a fost restituită declarantului Catana Oleg, prin urmare această sumă nu se află în posesia și administrarea inculpatului Sîrbu Igor, ultimul la momentul actual nu deține bunuri, valori valutare sau alte mijloace bănești rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea bunurilor infracționale ”. Incontestabil este faptul că, acești bani au rezultat din comiterea infracțiunii, astfel interpretarea instanței de apel fiind una eronată și greșită.

În acest context, lipsind argumentarea legală în respingerea solicitării părții acuzării privind confiscarea de la inculpat în contul statului a contravalorii sumei de 500 dolari SUA ce constituie 12 243, 85 lei, Colegiul constată prezența unei erori judiciare de drept care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Este important de menționat că, confiscarea specială este o pedeapsă complementară care constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a tuturor sau a unei părți din bunurile care se află în proprietatea condamnatului și care au fost destinate, folosite sau rezultate din infracțiune prin una din următoarele modalități: a) destinate și folosite la săvârșirea infracțiunii; b) dobândite de condamnat ca urmare a săvârșirii infracțiunii; c) venituri obținute prin folosirea bunurilor și valorilor dobândite pe cale criminală; b) banii și cadourile primite nelegitim; e) valoarea serviciilor primite nelegitim.

Prin bunuri rezultate din săvârșirea infracțiunii se înțeleg bunuri obținute prin efectuarea acțiunii care formează elementul material al infracțiunii săvârșite.

Bunuri rezultate din infracțiune constituie orice avantaj economic obținut în urma săvârșirii infracțiunilor penale. Avantajul economic poate consta într-un bun de orice natură, corporal sau incorporal, mobil sau imobil, precum și acte juridice sau documente care atestă un titlu sau un drept asupra unui bun.

Toate aceste împrejurări, determină, Colegiul penal lărgit să conchidă asupra necesității admiterii recursului ordinar declarat de procuror, cu casarea deciziei în partea respingerii solicitării privind încasarea contravalorii sumei de 12 243, 85 lei și dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel în această parte de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, constatându-se o eroare de drept care se încadrează în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu sa pronunțat legal argumentat asupra motivelor din apel cu referire la solicitarea confiscării contravalorii sumei de 12 243, 85 lei, ca bani rezultați din infracțiune.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii asupra tuturor motivelor invocate de apelant în apel cu privire la aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, în partea soluționării chestiunii privind confiscarea specială prevăzută de art. 106 Cod penal, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia atacată se menține, fiind irevocabilă în această parte.

Decizia, în partea dispunerii rejudecării cauzei, nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 24 mai 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion